

har bygget disse Huse og anbragt deres Penge deri, naar Militæret forlanger, at de skal flytte ud paa Grund af Skydning, og der, naar de tror, der er Fred og ingen Fare, kommer det ene Nedslag efter det andet. Man siger ganske vist fra Militærets Side, at der sker kun sjældent Nedslag, som man kalder det, naar der ikke er afløst, men det er nu ikke rigtigt; thi naar der pløjes eller graves i Haverne, finder man mange Granatstumper; men naturligvis, naar der ingen Mennesker er, og saaledes ingen er udsat for Fare, bliver det ikke meldt.

Saa sent som den 11. eller 12. Juni i Aar var det ikke afløst, at der skulde finde Skarpskydning Sted, og at der var Fare ved at gaa og arbejde paa Marker og i Haver. Naar der skydes med skarpt, bliver der ellers opslaaet en saalydende Plakat rundt omkring til Advarsel, og Lodsejerne faar ogsaa udleveret en saadan: Paa Grund af Skydning med Sprænggranater paa Amager Fæled paa den og den Dag til det og det Klokkeslæt advares herved alle og enhver mod, saa længe Skydningen varer, at opholde sig eller færdes paa Fælleden og de til dennes Østgrænse stødende Veje og Lodder, da dette er forbundet med Livsfare for alle, som opholder sig og færdes der. De maa da i hvert Fald selv tage Ansvaret, hvis der sker noget. Denne Meddelelse kommer, naar man afløser til Skarpskydning, men naar man bruger den anden Skydning, bliver kun Fælleden afspærret, saa bliver Signalmasten rejst nede ved Batterierne, og saa ved man, at ingen maa komme paa Fælleden. Men det er sket ikke een, men mange Gange, at der ved saadan Skydning har fundet Nedslag Sted. For et Par Aar siden gik der en Mand og arbejdede i en Have, og pludselig faldt der en Granatstump ned et lille Stykke fra ham. Nu den 11. eller 12. Juni gik der en Kone og arbejdede ude paa sin Mark, og ligesom hun gik, hørte hun, at der blev skudt, og samtidig kom noget rygende over hendes Hovede — jeg har taget denne Stump med, for at De kan se den — og slog ned faa Meter fra hende; havde den ramt hende, havde hun været Døden vis. Samme Dag Kl. 2 Eftermiddag kom den, De ser her, rygende ned ikke ret langt fra en Mand, som gik og arbejdede paa sin Jord. Man forstaar, at disse Mennesker bliver ganske skrækslagne, naar saadant noget finder Sted. Man er forberedt paa det, naar der er afløst, men naar man gaar og tror, at der er Fred og ingen Fare, og saa den Slags kommer, bliver man ikke glad.

Den paagældende Kones Mand hen-

vendte sig telefonisk til Politiet og forlangte en Politirapport optaget. Politiet var ogsaa ude at undersøge Sagen og tog Rapport, og Sagen gik til Militæret. Militæret ringede saa op og sagde: Der har nok været et Nedslag, og det beklager vi, men det er noget, som sjældent sker, og det kan vi ikke tage stor Notits af. Manden blev naturligvis ærgerlig over, at der ikke kunde gøres mere ud af det, og at det, der var foregaaet, ikke skulde undersøges. Saa gik de paagældende den Vej, som de har gjort saa tidt; de gik til mig og bad mig om at være dem behjælpelig. Men saa fik Militæret at vide, at de havde været hos mig, og Militæret kom derfor i Fredags og spurgte, om de ikke maatte laane disse Granatstumper, for nu skulde Sagen undersøges. Jeg sagde, at det var ikke mine egne, jeg havde ikke Lov til at udlane dem, men lod dem dog faa dem paa Betingelse af, at de skulde være tilbage i Tirsdags. Der var saa en Officer hos mig med dem, og han forklarede, at man ved Undersøgelsen var kommet til det Resultat, at det var en ny Slags Skydning, der var foretaget ved den paagældende Lejlighed; medens man ellers skyder efter et Maal med Granater, havde man prøvet at skyde i Luften for at se, hvorledes det vilde virke, naar Granaten sprang, og det havde til Følge, at Stumperne røg omkring, man kunde altsaa ikke vide, hvor de gik hen. Han indrømmede overfor mig, at Fælleden var alt for smal at arbejde paa; vel var det rart, sagde han, at den laa saa nær ved Byen, men det var ikke heldigt, naar man skulde prøve de Vaaben, man skal bruge, og derfor var det meget ønskeligt, om der kunde ske en Forandring. Det blev ogsaa understreget af den tidligere Forsvarsminister, som havde Konferencer om Sagen, den Gang det omtalte Nedslag fandt Sted for 2 Aar siden. Han var, efter at have undersøgt Sagen og været ude paa Fælleden og set, hvorledes der var udstykket og bygget, blevet klar over, at det ikke kunde blive ved at gaa, der burde ske en Forandring, hvorved Skydningen kom bort fra Fælleden.

Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister i alt Fald at advare imod, at der foretages den Slags Skydning derude, thi de, der skyder, ved slet ikke, hvor Granaterne ryger hen. Det er galt nok, som man ogsaa siger, naar de skal prøve de nye Kanoner, som der aldrig er skudt med, thi naar der skydes første Gang med en Kanon, ved man slet ikke, hvor man skyder hen. Jeg vil bede den højtærede Minister advare imod, at der foretages den Slags Eksperimenter ude paa den smalle Fæled, nu da